

opusdei.org

Rozhovor s Branislavom Borovským, od soboty nový diakon Prelatúry Opus Dei

Branislav Borovský je pôvodom z Bratislavy. Vyštudoval manažment a právo. Po absolvovaní práva zahájil štúdium teológie najprv v Ríme, neskôr v Pamplone (Španielsko). V súčasnosti býva v Pamplone a pracuje na doktoráte z teológie na Navarrskej Univerzite. 21. novembra bude vysvätený za diakona Prelatúry Opus Dei.

19.11.2020

Narodil sa v Bratislave Braňovi a Maruške. Je najstarším z ôsmich súrodencov. Vyštudoval Manažment na FMUK a Právo na Trnavskej univerzite. Na konci strednej školy spoznal bližšie Opus Dei a ako vysokoškolák sa stal členom. Počas svojich vysokoškolských štúdií býval v Prahe; neskôr sa presťahoval do Ríma, kde začal študovať teológiu. Po troch rokoch v Ríme sa vrátil do Bratislavy, kde býval a pracoval. Počas tých rokov pokračoval v diaľkovom štúdiu teológie v Španielsku, na Navarrskej Univerzite v Pamplone. Získal licenciát z dogmatickej teológie. V septembri 2019 sa presťahoval do Pamplony, kde v súčasnosti pokračuje v doktoráte z teológie.

Ako si spoznal Opus Dei?

Cez mojich rodičov. Prvýkrát som počul o Opus Dei doma. Moja mamina čítala knihu, na ktorej titulnej strane bol sv. Josemaría. Nespomínam si, o ktorú knihu išlo. Možno to boli Rozhovory v českom preklade. Pamätám sa, že som bol vtedy malý, mal som približne 10 rokov. To bol prvý kontakt, na ktorý si spomínam. Keď som bol trochu starší, rodičia ma prihlásili na duchovné cvičenia v Prahe, kam som išiel, ale neviem, či som sa vôbec modlil.

Potom som bol niekoľkokrát v centre Diela v Bratislave (Dowina), ale nič mi to nehovorilo. Takisto ma pozývali na krúžky, ale hľadal som výhovorky, aby som na ne nemusel chodiť. A preto som ani nechodil. Veľmi ma neoslovili. Nepovažoval som Dowinu za svoje miesto. O niekoľko rokov, keď sa v Kolíne uskutočnili Svetové dni mládeže (2005), rodičia ma prihlásili na

konvivenciu, ktorú organizovali z Dowiny. Išlo sa z Bratislavy do Prahy a potom do Kolína. Pamätám sa, že ako 17-ročný v tom čase som hľadal všetky možné výhovorky, aby som na SDM nemusel ísť. Mal som iné životné preferencie. Išiel som tam však proti svojej vôli. Počas pár dní som lepšie spoznal Opus Dei a stratil som veľkú časť predsudkov. Preto môžem povedať, že Opus Dei som spoznal na SDM.

Ako si objavil svoje povolanie do Opus Dei?

Doma mám krásny príklad rodiny, v ktorej vidieť veľkodušnosť mojich rodičov a zdravé vzťahy medzi súrodencami. Je nás osem súrodencov, ja som najstarší. Kedysi mi prekážalo, že nás je toľko, ale keď som začal študovať na vysokej škole, bol som čím ďalej tým viac hrdý na to, že nás je toľko. Začal som aj ja viac uvažovať nad budúcnosťou a veľmi

ma lákalo založiť si rodinu, byť dobrým manželom a otcom. Počas štúdia na vysokej škole som sa začal intenzívnejšie zaoberať týmito myšlienkami. Mal som tam sympatické a dobré spolužiačky. Zároveň som chodil na formáciu do Dowiny, kde som spoznal skvelých ľudí a nadviazal dobré priateľstvá. Postupne som začal vypúšťať iné kamarátstva, ktoré mi niekedy boli viac na škodu ako osoh. Keď ma v Dowine oslovili s myšlienkou možného povolania do Opus Dei, mal som jasno v tom, že si chcem založiť rodinu. Ale niekde v kútiku som mal istý nepokoj.

Otázne bolo, či manželstvo alebo apoštolský celibát. Nakoniec som povedal Bohu „áno“ v apoštolskom celibáte a vďaka tomu sa zrúcali bariéry z mojej strany, ktoré ma trochu brzdili. Rozhodujúcu rolu v tomto novom pohľade zohrával rast v mojom duchovnom živote, ako aj

niektorí ľudia: ich modlitba, príklad a rozhovory s nimi. Môj pohľad bol jasnejší aj vďaka katechézám sv. Jána Pavla II. a myšlienkam Benedikta XVI. Dodnes som nesmierne vďačný za to, že som dostal milosť vidieť a chcieť to, čo má Boh pre mňa vysnívané. Povolanie nie je niečo statické, strnulé, ale dynamické, živé. Preto nemôžem presne určiť moment, v ktorom som objavil svoje povolanie do Opus Dei. Týchto momentov je viacero a všetky splývajú do jedného: snažiť sa odpovedať každý deň na Božie milosti.

A ako to je s Tvojím kňazským povolaním?

Vďaka krstu je každý kresťan povolaný k svätosti: byť dokonalý ako je dokonalý Boh. Túžbu po šťastí, ktorá je vpísaná do každého srdca, môže naplniť jedine Boh. Väčšinu ľudí povoláva k svätosti cez

manželský život, niektorých cez celibát. Tak manželstvo, ako aj celibát, sú Božími darmi. Ja dostávam od Boha dar v posväcovaní sa uprostred sveta ako numerár v Opus Dei: pracovať bok po boku s ostatnými, vytvárať a upevňovať priateľstvá, odovzdávať svoju energiu, čas a talenty druhým. Viem, že v ruchu bežného dňa je moje miesto; tu sa cítim ako ryba vo vode. A práve cez tento každodenný kolobeh som si postupne uvedomoval, že môžem slúžiť aj ako kňaz v prípade, ak Boh ma k tomu zavolá cez Preláta. V Opus Dei neexistujú stupne alebo hierarchické kategórie členov. Všetci sme v tej istej lodi, hoci každý slúži podľa svojich životných okolností. Byť kňazom v Opus Dei neznamená byť niekým viac, byť v smotánke, alebo byť na vrchole povolania v Diele, ako keby stav laika bol niečím menejcenným. Byť kňazom numerárom znamená slúžiť viac a byť „otrokom“ ostatných,

ako to hovorieval svätý Josemaría. Tak laik –žijúci v manželstve alebo v celibáte– ako aj kňaz, sú povolaní k plnosti kresťanského povolania. V istých momentoch môjho života v Diele som napísal Prelátovi, že som otvorený pre kňazstvo. Počas posledných rokov som videl jasnejšie, že môžem slúžiť touto formou.

Kde bývaš v týchto mesiacoch a čomu sa venuješ?

Študujem v Pamplone, v jednom španielskom meste, na Navarrskej Univerzite. Som tu od septembra 2019, kedy som zahájil doktorské štúdium z dogmatickej teológie. Píšem prácu o niektorých aspektoch kristológie Benedikta XVI. Dúfam, že do mája 2020 sa mi podarí prácu dokončiť. Bývam v historicky prvej študentskej rezidencii univerzitného kampusu, ktorá sa volá Aralar. Je to podľa názvu jedného z kopcov, ktorý

sa nachádza blízko Pamplony. Bývame tu približne tridsiati z celého sveta: Európy, Afriky, Ázie a Ameriky. Atmosféra je úžasná! Vo veľkej miere sme vďaka tolkej pestrosti dobre prežili mesiace karantény a rôznych obmedzení v dôsledku pandémie. Pridanou hodnotou Aralaru sú chorí, o ktorých sa tu staráme. V posledných troch rokoch sme tu mali troch chorých ľudí na rakovinu. Dvaja zomreli. Takisto tu donedávna býval don Luis, ktorý bol 29 rokov úplne ochrnutý. Zomrel tento mesiac vo veku 67 rokov.

Mal som šťastie byť v užšej skupine ľudí, ktorí sa oňho intenzívnejšie starali. Tým, že mohol hýbať jedine hlavou, bol takmer vo všetkom odkázaný na pomoc druhých. Najviac ma zaujal jeho postoj: ani raz som ho nepočul sťažovať sa, frflať, alebo iným spôsobom dať najavo, že by bol nespokojný so svojím stavom. Práve naopak: bol spokojný a vďačný

Bohu za to, že môže niesť kríž touto formou života. Keď sa ho v jednom rozhovore pýtali, či by chcel zmenu v živote, tak odpovedal: *Esta situación no es para mí una desgracia, sino una gracia* („Tento môj stav nie je prekliatie, ale milosť“). A pri ďalšom rozhovore povedal, že sa cíti ako „človek, ktorý stratil len 1000 pesiet (španielska mena pred prijatím eura), ale ktorý má všetko ostatné: schopnosť myslieť a milovať“. Mohol by som pokračovať ďalšími príkladmi, ale myslím si, že tieto stačia na vytvorenie si približnej predstavy. Pre mňa život v Pamplone neznamená len štúdium, ale najmä vnútorné „bohatstvo“ ľudí, s ktorými tu žijem alebo som tu žil. Don Luis je jedným z nich.

Ako budú vyzeráť najbližšie mesiace medzi diakonskou a kňazskou vysviackou? A čo bude s Tebou po kňazskej vysviacke?

Vrátim sa z Ríma do Pamplony, kde budem pokračovať v kňazskej formácii a doktorskej práci. Takisto začnem s pastoračnou aktivitou: kázanie, vysluhovanie požehnaní s Najsvätejšou Sviatosťou, intenzívnejšia služba druhým v ich potrebách. Kňazská vysviacka je naplánovaná na 22. mája 2021 v Ríme. Po nej sa opäť vrátim do Španielska, kde zahájim približne 6-mesačnú prax ako kňaz.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/rozhovor-s-branislavom-
borovskym-od-soboty-novy-diakon-
prelatury-opus-dei/](https://opusdei.org/sk-sk/article/rozhovor-s-branislavom-borovskym-od-soboty-novy-diakon-prelatury-opus-dei/) (26.03.2025)